

ในสังคมคนยิบราวน ชาวจีนส่วนใหญ่มี พื้นลิน ประกอบกับความเริ่ญที่เกิดขึ้นอย่างไม่ ๑๕ วัน ในวันแรกของงานคลองดี๊ดํา ตั้งใจให้อีฟห์ อาชีพทำนา งานเรื่นเริงประจำปีย้อนเป็นวันที่ทุก ทัดเทียบกันในประเทศไทย ๗ ที่ชาวจีนพอยไป ใหม่ ก่อนถึงวันสุกคิมหรือวัน 除夕 chūxi ๙ ชั่วโมง เป็นการรอคอยของปีงาจิจง โถหัวไนไม่ในเก็บ อาศัยอยู่อยู่อนุ่มผลัดอุรูปแบบทางวัฒนธรรมที่มีมา ทุกบ้านต้องทำความสะอาดบ้านให้หมดสักปีก ทุกพื้นที่ของประเทศไทย จะเริ่มงานคลองวันตรุษ แด่ใบกล้วยให้เปลี่ยนแปลงจากน้ำดองเดกด้วยกันไป และขัดสิ่งปัปปังคลองจากบ้านเพื่อรับนัมมงคล จันดี้แต่ละถังเดือนสิบสองตามปฏิทินจีน และจะ ที่สังคีโนรำงงานครุยที่เป็นงานเทศกาลที่มี และสิ่งใหม่ ๆ ที่จะเข้ามากันในวันตรุษจีน เมื่อถึงคืน ลงในวันเทศกาด 元宵 yuánxiāo หยาหัน เซียว ไหว้ ใหญ่ ไฟกราฟสำกัญกวางงานเทศกาประจำปีนี้ ๆ ๑๕ วัน 除夕 chūxi ๙ ชั่วโมงเข้าบ้านจะนำอาหาร ในกลางเดือนหนึ่ง ช่วงก่อนถึงวันเทศกาลดอกทุกบ้าน การเฉลิมฉลองจะเริ่มนั้นเดือนหนึ่งก่อนที่จะถึงเดือนหนึ่ง ความหวานและส้มให้ไว้ที่หัวบ้าน ให้หัวคอดเจ้า และ แม้ว่าทุกชนชาติจะมีเทศกาลดอกของตนเอง แต่ ค่ายศรีนก้าวสิริมงคลที่เรียกว่า 对联 pǔlian ใช้ว่าวัน 正月初一 zhèngyuēchīyī แล้ว ญี่ปุ่นรับบุญชุย แล้วจุดประทัดเสียงดังเพื่อไล่ เทศกาลตรุษจีนของคนจีนอาจจะนับได้ว่าเป็น ดุ๊บ เที่ยวหิน คิดໄว้ที่ประดูกบ้านให้ ชู อี (เด็กว่าเริกะ เผชิ่ง ชิว จิ๊ก) สนใจวันสิบ สิงอัปมงคล เทศกาลสำกัญของประเทศไทย เทศกาลตรุษจีนก็คือ สวยงาม และเตรียมเชือกของใช้ของกินในวันตรุษ หักก่อเดือนหนึ่งหรือ 正月十五 zhèngyuēshíwǔ เทศกาลตรุษจีนในสังคีโนรัฐนี้คือ เทศกาลวีไห่ของชาวจีน แต่ที่เล่นไปร์กอลช จีน เดือนเวลาฝนไป ชาวจีนพอยไปอยู่ต่างถิ่น เจ๊ ญี่ปุ่น อุรุ (เด็กว่าเริกะ เผชิ่ง ชิว โนง) ชาวที่น้ำ ร่วมกิจกรรมในงานนี้เริ่มน้อยลงกันทั่ว ชีวิตความเป็นอยู่ในด่างประเทศไทยและภารา กล่องเดือนหนึ่ง จึงถือวันเทศกาลดอก 元宵 yuánxiāo กลุมกตีเดือนความเป็นอยู่และวัฒนธรรมกับชาว หยาหัน เซียว (เด็กว่าเริกะ จัง เที่ยว) รวมทั้งล้าน พรพรรณ จันทโรบานบก เยียน หลอเช่า สุดมุข สรุป